

Folketinget ſkulde ogſaa have Lov til at være med, naar der var Tale om, at vi ſkulde have en Regering, der kunde beſtille noget nyttigt. Jeg vil alſaa minde om den Begyndelſe, og ſaa henſtille — ja, jeg ved, at det er ganſke uforklæret at henſtille det til de Herrer, der allerede have bundet ſig til deres Afſtemning — men jeg vil alſaa henſtille til andre ærede Medlemmer og maatte andre, ſom ere til Stede her i denne Sal. om denne Begyndelſe nu virkelig ligner den Ende, man nu er ved at tage. — Efter at være kommen med denne Udtalelſe, ſkal jeg vende mig med nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valokreds (Bojſen), og jeg ſkal i Særdeleſhed gøre det, fordi jeg, ſom jeg udtalte, ved fra paalidelig Kilde, at de Udtalelſer, ſom her falde, navnlig fra dette ærede Medlem, ſkulde mangfoldiggøres over hele Landet, maatte allerede i Morgen, og ſaa maa vi, der have en anden Opfattelſe, dog have Lov til at ſtille vort op mod det ærede Medlems, i Særdeleſhed naar vi paa viſſe Punkter maa ſige og kunne ſige, at hans ere fattigt urigtige. Det ærede Medlem, ſom ſærlig lagde Bægt paa en Ting, ſom ikke foreligger her i Dag til Behandling, nemlig denne Rigsdagsbeſlutning, begyndte ſine Udtalelſer med at ſige, at den har været behandlet og forelagt i Fællesudvalget. Det er ikke rigtigt. Hele den Behandling, ſom denne ſaa meget omtalte og ſaa væſentlige Rigsdagsbeſlutning har ſaaet, det eneſte, vi have haft med den at gøre, er, at det ærede Medlem i Fredags Nat tog et Stykke Papir op af ſin Lomme og læſte det op, men vi have ikke haft noget ſom helſt af den trykt, ſom man plejer at have i et Udvalg, hvor Endringer og Forſlag foreligge trykte, hvor vi alſaa kende dem og kunne behandle dem. Naar det er det, der ſkal ſaa Proviſoriet til at glide i Benſtrebefolkningen her i Landet, vil jeg dog for mit perſonlige Vedkommende ſige, ſom det allerede er antydet af flere ærede Talere, at jeg tror ikke, der gives en eneſte virkelig Benſtremand, der lader ſig ſtiffe det Blaar i Djene, at en ſaadan Rigsdagsbeſlutning ſkulde være et Værn mod Proviſoriſmen, ſaaledes ſom vi have kendt den i de ſenere Aar. Naar vi have en Grundlov, der er vedtagen af Rigsdagen og ſtadsfættet af Kongen, og den ikke kan hæmme op imod Proviſoriſmen, hvor i Alverden kan ſaa en Beſlutning, der ikke er Lov og ikke har Lovskraft, hæmme op imod den? Jeg tillod mig i Fællesudvalget at rette et Spørgſmaal til den ærede Ordfører, og jeg vil tillade mig ogſaa at ſtille det her. Efter at vi i Fællesudvalget havde hørt det

ærede Medlem læſe Beſlutningen en Gang op, ſpurgte jeg ham: So, men naar ſaa de to Maanedere ere forløbne, hvad ſaa? Nu fortælles der jo, at naar vi ikke have en lovlig Finanslov den 31te Marts, ſtulde vi i Genhold til Rigsdagsbeſlutningen have en midlertidig Finanslov i to Maanedere, men naar ſaa de to Maanedere ere forløbne, og vi intet Reſultat ere komne til, hvad ſaa? Det vil jo bare ſige, at i Stedet for, at vi nu have et Finansaar paa 12 Maanedere, kunne vi viſkere at ſaa et Finansaar paa 14 Maanedere, men jeg kan ikke ſe, at der deri ligger i mindſte Maade nogen Garanti for, at der deraf kommer nogen lovlig Finanslov. Jeg ſpurgte derfor det ærede Medlem i Udvalget, og jeg ſpørger ham her, hvad er Meningen, naar de to Maanedere ere udløbne, og vi ikke ere blevne enige? Den ærede Ordfører dvælede i ſit Foredrag ſærlig ved det, vi ſit, ved det Demokratiet i vort Land ſit, naar vi nu gif ind paa den Finanslov, ſom foreligger. Navnlig var der 2 Ting, han dvælede ved, det var Gendarmene og de 100 proviſoriſte Politibetjente her i Kjøbenhavn. Jeg vil ſige til det ærede Medlem og hans Benner: Hvor ville De komme og fortælle os, at dette er nogen ſom helſt Indrømmelſe fra Højres Side; De have jo ikke Spor af Brug hverken for Gendarmere eller for proviſoriſte Politibetjente en eneſte Dag længere, naar vi komme ind i lovlige Tilſtande. Hvorfor ſit vi Gendarmene? Fordi de ſkulde kufte os, navnlig ude paa Landet, naar vi ikke vilde danſe efter Proviſoriets Bibe. Og hvorfor ſit vi Politibetjentene? Dem ſit man her i Kjøbenhavn, fordi man var bange for, at Arbejderne og Oppoſitionsmændene kunde det nuværende Politi ikke kufte, derfor ſkulde der være noget mere, og derfor ſkulde Kjøbenhavn have 150,000 Kr. om Aaret til Hjælp til diſe ny Betjente. Men naar vi have Fred her i Landet, ſaa er der jo ikke Spor af Brug for dette Gendarmere eller diſe Politibetjente en eneſte Dag længere, og ſaa vil den ærede Ordfører dog komme og fortælle os og Demokratiet over hele Landet, at det er en Indrømmelſe, ſom betyder noget. Det giver ſig af ſig ſelv, at den Dag, de Herrer have forliget, er der ikke Tale om, at der er Spor af Brug for deres Gendarmere eller for deres proviſoriſte Politi en eneſte Dag længere. Den ærede Ordfører kom ogſaa ind paa at harelere over, at det af os, der ſtaaer paa Benſtres gamle Standpunkt, var Galmandsværk at mene, at vi kunde brække Fæſtningen ned, det var et Standpunkt, der var aldeles hen i Vej og Vind, det var aldeles urimeligt og ufornuftigt at